

عنوان مقاله: ارتباط نوع زایمان و آپاندکتومی در مادران بستری شده در

بیمارستان تبریز از شهریور ۷۶ تا اسفند ۸۰

نویسنده یا نویسندگان: شهبین ایمانی* - مریم کاظم پوراصغری - ریحانه ایوان بقاء

آدرس: تبریز - دانشگاه علوم پزشکی تبریز - دانشکده پرستاری و مامایی

مقدمه: در طی دوران بارداری شیوع آپاندیسیت بر سایر افراد غیر باردار است با توجه به روشهای مختلف ختم حاملگی (واژینال و سزارین) بر آن شدیم با مقایسه ای بین شیوع آپاندیسیت در خانمهایی که به این دو روش زایمان کرده اند انجام دهیم.

روش کار: این تحقیق به صورت گذشته نگر بر روی ۲۰۰۰ بیمار آپاندکتومی شده در بیمارستان سینا در تبریز از شهریور ۷۶ تا اسفند ۸۰ انجام گرفت. اطلاعات از پرونده هایگانی بیمارستان مربوطه و استفاده از چک لیست تهیه شد. از بین این بیماران ۱۰۴ نفر با متغیرهای سن سابقه زایمان قبلی، کامل بودن شرح حال، تعداد فرزندان، جمع آوری و یافته های حاصل در نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

بحث و نتیجه گیری: محدوده سنی افراد مورد مطالعه بین ۱۷ تا ۴۴ سال بودند که بیشترین سن در محدوده ۲۶ تا ۳۰ سالگی (۲۵/۹) بود که سطح سواد ۴۹٪ در سطح ابتدائی بود نوع زایمان قبل از عمل (۵۸/۴٪) به روش سزارین و (۴۵/۲٪) نمونه ها و به روش واژینال بود. شغل (۹۶/۲٪) نمونه ها خانه دار بود.

فاصله بین عمل سزارین و آپاندکتومی در این مطالعه حداقل یک و حداکثر پس از ۱۱ سال بود که این زمان در زایمان واژینال حداقل ۲ و حداکثر ۵ سال بود.

بیشترین زمان شیوع آپاندیسیت بعد از عمل سزارین یک سال پس از زایمان و با درصد ۶۷٫۶٪ بود که با افزایش دفعات سزارین شیوع آپاندیسیت کاهش یافته بود پس از اولین زایمان واژینال غیر از شیوع آپاندیسیت ۱۱/۶٪ و پس از دومین زایمان ۲۰٪ بود که بعد از سومین زایمان شیوع آپاندیسیت کاهش یافته بود.

با توجه به نتایج بدست آمده و افزایش میزان آپاندکتومی بعد از اولین سزارین، سن ۵۰ سالگی تاکنون این تحقیق می توان از آن به عنوان هدف کاربردی تشویق برای زایمان طبیعی بکاربرد.

واژه های کلیدی: سزارین، واژینال، آپاندکتومی، آپاندیسیت